

kan kaldes en Fremtidsstad, end Viborg kan. Nu veed jeg meget godt, at der er en vis menneftelig Svagbed, som faa overmaade let gjør sig gjældende i et faadant Forhold, som det, jeg taler om her. Det er den Svagbed, at naar der i en Landsdel er en Del Byer, som tidligere have staaet paa lige Trin, paa lige Høide i materiel Udvikling, og faa den Ene vinder forud for de Andre, faa er der naturligvis en ganfte forklarlig Salusti lige overfor denne By Saaledes er det gaaet her. Det kan ikke negtes, at Aarhus er voget paa sine Nabo- byers Bekostning. Saaledes var f. Ex Randers ved Marhundredets Begyndelse vistnok forud for Aarhus, men har nu efter- haanden maattet afgive en Del af sin Handel og Erhverv til Aarhus. En vis faadan Misstemning er naturligvis til Stede. Men jeg vil alligevel her appellere til de ærede jydste Deputeredes jydste Patriotisme, om de ikke føle, at der vil være vundet noget Afgjørende for denne Provinds, som er dem faa kjær, derved, at de fik en virkelig Hoved- stad, en virkelig Storstad i denne Provinds, om ikke den Fordel, den Udvikling for Syl- land i aandelig faavel som i materiel Hens- seende, den Modstandsevne, som Sylland faa vilde være i Stand til at yde ogsaa mod en fremmed Nationalitets Fremtrængen, om ikke alt dette vilde være en Balsam paa det Saar, de kunne have faaet derved, at deres andre Byer ere blevne distancerede af denne By. Jeg vil her minde om en gam- mel Historie, som De have kjendt fra Deres tidligste Barndom, da de vare ganfte smaa og uskyldige og hverken vidste Noget om Høire eller Venstre, om Danstere eller Euro- pæere eller kunde lade sig paavirke af Noget- somhelst af den Slags Motiver. Jeg vil minde Dem om Historien om Josef og hans Brødre. Jeg vil minde Dem om, hvad disse 11 Brødre, da de saae ham, som af Skjæbnen, af Forshnet var bestemt til faa store Ting, nærme sig, sagde. De sagde: Der kommer han, den Drømmer! Lad os slaa ham ihjel! Jeg veed nok, De have ikke faa blodtørstige Tanker lige overfor den By, jeg her forsvare, og som det er min Pligt, min Være at forsvare; men jeg veed dog, at der paa Bunden af deres Hjertes let kunde røre sig Fornemmelser af denne Art. Jeg beder Dem at overvinde disse Tilhøieligheder, for de ere sikkert ikke af det Gode i dette Dieblif. De kunde let komme til at prægravere og præjudicere Forhold paa en Maade, som De senere ville fortryde. Men jeg vil gjerne endnu vende mig til den anden Side af Sagen, Forholdet til Kjø- benhavn, thi her er jo atter et stort Mis-

forhold til Stede, som jeg mener, der bør raades Bod paa. Kjøbenhavn er som be- kjendt den største Hovedstad i Verden eller rettere her paa Jorden relativt taget, sam- menlignet med det Land, for hvilket den er Hovedstaden. Dette er et usundt og unatur- ligt Forhold, faa meget mere som Kjøben- havn ligger rent excentrisk, rent ved den ene Side af Landet, og under Vinterens Stræng- hed en Tid af Aaret kan blive fuldkommen af- staaen fra den store Provinds, som jeg taler om. I det Hele er Kjøbenhavn og kan Kjøbenhavn for denne Provinds være meget Mindre, end en Hovedstad virkelig bør være. Der vil derfor, forekommer det mig, være vundet ikke faa Lidt, om vi dannede en jævn Overgang mellem vor eneste Storstad, vor unaturlig store Hovedstad, og de andre Byer i Landet, om vi stæbte en Hovedstad for vor største Provinds, der kunde naae op til en 50,000 Mennefter eller deromkring. Hvis man vilde gjøre den Indvending mod mig: Men Du, der nylig har taget Ordet for Decentrali- sation, vil jo nu nok centralisere i den Pro- vinds, som Du her taler om, faa vil jeg svare, at fordi jeg er en Tilhænger af De- centralisation, derfor vil jeg naturligvis ikke følge Decentralisationen til dens alleryderste Grændser. Decentralisationen i dens Rens- hed vil her være, at man ikke vil give No- getsomhelst til nogen større By, ja ikke en- gang til nogen By, men vil sætte alle offentlige Institutioner, som man stæber, ud paa det bare Land, og det kan dog ikke være Meningen. Nei, mod den overhaand- tagende kjøbenhavnske Centralisation, Kjøben- havneriet, som man kalder det ovre i Syl- land og besværer sig ikke faa lidt over og med Rette, vilde det være et naturligt Mid- del, at man stæbte en Stad, som vilde være i Stand til i det Mindste nogenlunde at konkurrere med Kjøbenhavn, nogenlunde tage Rappesriden op med Kjøbenhavn, og en faadan By er netop Aarhus. Jeg mener naturligvis ikke, at de andre Provinds-hoved- stæder ikke skulde blive til Noget, at der ikke skulde gjøres Noget for deres Udvikling. Tværtimod, jeg mener ogsaa, at Odense stal kunne naae med i denne Rappesrid ligesom ogsaa en By paa vore jydslige Dør maatte kunne komme med i Betragtning. Af disse Grunde, altsaa fordi jeg betragter Aarhus som den Stad, selve Forholdenes Natur har udpeget til at være Syllands Hovedstad, fordi Sylland i høi Grad trænger til at gaa ud af dette Forhold som blot Provinds eller endogfaa som Territorium, for at bruge et amerikansk Udtryk, og gaa ind i Ligeberetti- gelsen med det østlige Danmark, og fordi Sylland ogsaa trænger til i national Hens-